

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/78/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011597
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3120011597.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému T. K., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom J. nad P., S. I XX/XX, trestne stíhanému pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 22. februára 2023 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 8T/128/2020 zo dňa 6. októbra 2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj vo výroku o uložení primeraného obmedzenia.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný T. K.

odsudzuje

podľa § 364 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písmeno l), písmeno n), § 37 písmeno h) a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 za podmienok podľa § 49 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému podmienienečne odkladá výkon trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v tejto skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j/ Trestného zákona sa obžalovanému prikazuje zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.10.2021, sp. zn. 8T/128/2020 bol obžalovaný T. K. uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 18.07.2020 v čase o 22:57 hod. v bare C. nachádzajúcom sa na B. T. U. č. XXXX/X v J. nad P., fyzicky napadol P. I., ktorého vo vnútornej časti baru zovretou päsťou udrel niekoľko krát do oblasti tváre, následne fyzicky napadol poškodeného T. G., ktorý sa snažil slovne obžalovaného upokojiť, pričom tohto taktiež niekoľko krát udrel zovretou päsťou do oblasti tváre, po čom sa poškodený presunul na terasu baru, ktorá tvorí jeho súčasť, pričom obžalovaný v tom čase zhodil ešte vo vnútri baru P. I. na zem, kde ho niekoľko krát kopol nohou do viacerých častí tela a po tomto vybehol na terasu baru aj on, kde bez predchádzajúcej príčiny hodil poškodenému T. G. do oblasti tváre stoličku, čím svojím konaním spôsobil poškodenému T. G. fraktúru ľavej podočnice, s nutnosťou operácie a s

dobou obmedzenia na jeho bežnom spôsobe života v trvaní 7 dní závažne, dobou práceneschopnosti v trvaní 19 dní a dobou liečenia v trvaní 4 týždne.

Za to bol odsúdený podľa § 364 odsek 1, § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8, § 36 písmeno l), písmeno n), § 37 písmeno h) a § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v spojení s § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona mu okresný súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu 5 (päť) rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v tejto skúšobnej dobe. Zároveň podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému obmedzenie, spočívajúce v zákaze vstupu do zariadení určených na konzumáciu alkoholických nápojov s výnimkou vstupu do takýchto zariadení za účelom konzumácie jedál.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne v zákonnej lehote písomne podal odvolanie, smerujúce proti výrokom o uloženom treste. V úvode odôvodnenia odvolania obhajoba poukázala na obsah výrokovvej časti napadnutého rozsudku a podstatný obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu k uloženému trestu. Ďalej obhajkyňa uviedla nasledovné:

„Napadnutý rozsudok vo výroku o treste považuje obžalovaný za nesprávny a uložený trest za neprimerane prísny, keďže sa súd prvého stupňa dôsledne neriadil ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona.

§ 34 ods. 1 Trestného zákona „Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.“

§ 34 ods. 3 Trestného zákona „Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.“

§ 34 ods. 4 Trestného zákona „Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.“

Obžalovaný vo svojej výpovedi vypovedal aj o motíve svojho konania, ktoré úprimne oľutoval. Lútosť a ospravedlnenie vyslovil obžalovaný aj na hlavnom pojednávaní v prítomnosti poškodeného. Obžalovaný vypovedal, že v predmetný večer, v čase spáchania skutku, sedel v bare C. a všetko bolo v poriadku až kým k nemu po nejakom čase nepristúpila, pre neho neznáma osoba, ktorá ho začala chytať za hlavu. Obžalovaný svoje konanie úprimne oľutoval a stále ľutuje, nechcel nikomu privodiť žiadne zranenia. Na hlavnom pojednávaní odznela aj výpoveď samotného poškodeného, ktorý potvrdil, že k obžalovanému neprechováva žiadne negatívne emócie, cíti sa v poriadku, nemá žiadne následky, nežiada nahradiť žiadnu škodu.

Obžalovaný vo svojej výpovedi tiež uviedol, že žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou a maloletým synom, ktorý má aspergerov syndróm a o ktorého sa spoločne s priateľkou-matkou starajú a podieľajú sa na jeho výchove a výžive.

Vyššie uvedené skutočnosti, samozrejme obžalovaného nevyvíňujú ani neospravedlňujú zo spáchania stíhaného skutku, to ani obhajoba netvrdí, ale máme za to, že práve tieto okolnosti neboli súdom prvého stupňa náležite vyhodnotené v prospech obžalovaného. Obžalovaný je pripravený niesť následky svojho konania a prijať spravodlivý trest. Avšak v otázke výšky trestu je potrebné brať do úvahy všetky okolnosti vyplývajúce z ustanovenia § 34 Trestného zákona.

Podľa názoru obhajoby sa súd prvého stupňa nedostatočne zaoberal týmito vyššie uvedenými skutočnosťami týkajúcimi sa osoby obžalovaného, jeho pomerov, motívu, ktorý obžalovaného viedol k spáchaniu skutku a následku, ktorý nastal.

Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosti, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatela a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe

logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia by tak mala nútiť súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

V zmysle požiadavky primeranosti trestu k trestnému činu, za ktorý sa ukladá musí byť trest úmerný škode, ktorú páchatel trestným činom spôsobil, a nemá páchatelovi spôsobiť zbytočné útrapy a ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a.

Podľa názoru obžalovaného súd prvého stupňa pochybil, keď vyhlásenie obžalovaného o vine uskutočnené na hlavnom pojednávaní, motív spáchania skutku, následok činu a pomery na strane obžalovaného pri ukladaní výšky trestu nezohľadnil výraznejšie v prospech obžalovaného.

Obžalovaný má za to, že vzhľadom na vyššie uvedené k naplneniu účelu generálnej a individuálnej prevencie postačilo uloženie podmieneného trestu odňatia slobody kratšieho trvania než bolo obžalovanému uložené napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa.

Obžalovaný záverom poukazuje na to, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému napadnutým rozsudkom prihliadol na dôkaz, ktorý nebol na hlavnom pojednávaní vykonaný a to konkrétne kamerový záznam. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku, strana 4 vyplýva, že súd prvého stupňa významne prihliadol aj ku kamerovému záznamu z miesta činu, ktorý ale nebol na hlavnom pojednávaní ako dôkaz vykonaný.

Obžalovaný týmto prostredníctvom svojho obhajcu navrhuje Krajskému súdu v Trenčíne ako súdu odvolaciemu, aby podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.10.2021, č. k. 8T/128/2020-220, vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odsúdil obžalovaného na nezmenenom skutkovom základe na miernejší podmienený trest odňatia slobody za súčasného uloženia miernejšej skúšobnej doby.“

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť. Obhajoba navrhla vyhovieť podanému odvolaniu.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, sa senát odvolacieho súdu stotožnil s dôvodnosťou argumentácie obžalovaného, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Ako vyplýva z dôvodov podaného odvolania obžalovaného, obhajoba namietala neprimeranú prísnosť uloženého trestu, teda existenciu chyby napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v zásade správne objasnil skutkové okolnosti prípadu, rozhodné z hľadiska ukladania trestu, avšak nie úplne dôsledne vyhodnotil aj okolnosti nepochybne svedčiace v prospech obžalovaného.

Pred tým, než odvolací súd pristúpi k samotnému meritu veci, považuje za potrebné uviesť, že nepovažuje za dôvodný argument obhajoby, podľa ktorého pri ukladaní trestu nie je v tomto prípade možné prihliadať na obsah kamerového záznamu, zabezpečeného ako dôkaz v prípravnom konaní. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu aj takýto záznam v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o svojej vine sa stáva podkladom pre rozhodnutie súdu ako skutočnosť, ktorá bola prebratá na hlavnom pojednávaní v zmysle v zmysle § 278 ods. 2 Tr. por.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd s prihliadnutím na správne zistenú prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami podľa § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr. zák. ukladal trest v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 26 mesiacov. Okresný súd tak z hľadiska ustanovenia § 38 Tr. zák. (formálne hľadisko) správne vyhodnotil okolnosti svedčiace v prospech aj v neprospech obžalovaného.

Pokiaľ ide o materiálne posúdenie skutočností, rozhodných pre určenie druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku k týmto otázkam uviedol nasledovné:

„Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, charakter spáchaných úmyselných trestných činov je potrebné upriamiť pozornosť na vyššie uvedené poľahčujúce okolnosti, teda najmä plné doznanie sa obžalovaného k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti, pričom tento postoj obžalovaného k svojej spáchanej trestnej činnosti je dôležitým faktorom smerujúcim obžalovaného k jeho náprave. Zároveň však súd významne prihliadol aj k závažnému a násilnému charakteru spáchanej trestnej činnosti obžalovaným, ktorý bezohľadne využil svoje skúsenosti s bojovým umením a nielen, že spôsobil ujmu na zdraví poškodeného, ale aj vedome ohrozil zdravie viacerých osôb, ktoré sa nachádzali v predmetnom bare. O bezprostrednom ohrození týchto osôb svedčí kamerový záznam z miesta činu. Z vyššie uvedeného rozhodnutia OÚ TN vyplynulo, že obžalovaný spáchal obdobný čin ako v predmetnej trestnej veci len šesť mesiacov pred spáchaním predmetného skutku, z čoho vyplýva tendencia obžalovaného páchať obdobné násilné protispoločenské konanie. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením úhrnného trestu odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 5 rokov spolu s probačným dohľadom a zároveň v súvislosti s posilnením výchovného a preventívneho účinku tohto podmieneného trestu, súd uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze vstupu do zariadení určených na konzumáciu alkoholických nápojov s výnimkou vstupu do takýchto zariadení za účelom konzumácie jedál. Takto uložený trest, svojím charakterom a so zohľadnením najmä osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.“

Ako vyplýva z citovanej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd pri ukladaní trestu dospel k záveru, že obžalovanému je nutné uložiť skúšobnú dobu podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v zákonom (§ 51 ods. 2 Tr. zák.) ustanovenej maximálnej dobe 5 rokov. Významne (v neprospech obžalovaného) pri tom prihliadol na závažný a násilný charakter spáchanej trestnej činnosti obžalovaným, ktorý bezohľadne využil svoje skúsenosti s bojovým umením a vedome ohrozil zdravie viacerých osôb, ktoré sa nachádzali v bare, čo vyvodil z obsahu kamerového záznamu, zachytávajúceho časť činu vo vnútri baru. Z citovanej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že okresný súd pri materiálnom posudzovaní závažnosti činu z hľadiska kritérií § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal len na okolnosti, svedčiace v neprospech obžalovaného, avšak nevzal do úvahy aj okolnosti, svedčiace v prospech obžalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd nedôvodne neprihliadol na to, čo bolo v danom prípade úplne prvotnou príčinou vzniku konfliktu. Z obsahu kamerového záznamu vyplýva, že obžalovaný udrel poškodeného I. po tom, čo tento poškodený bezdôvodne zasiahol do osobnostných práv obžalovaného tým, že položil svoju ruku na hlavu obžalovaného. Z hľadiska práva na ochranu osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka tak tento poškodený zjavne neoprávnene porušil právo obžalovaného na ochranu svojej osobnosti pred neoprávnenými zásahmi. Z uvedeného vyplýva, že incident nebol vyprovokovaný obžalovaným, čo však neospravedlňuje celkom zjavne neprimeraný spôsob a intenzitu reakcie obžalovaného na neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv. Táto okolnosť prípadu podľa názoru odvolacieho súdu nemôže zostať nezohľadnená pri posudzovaní závažnosti činu pre úvahy o druhu a výmere trestu.

Kamerový záznam dáva obraz aj o tom, čo predchádzalo úderu obžalovaného do tváre poškodeného G.. Podľa kamerového záznamu po prvotných dvoch úderoch obžalovaného do tváre poškodeného I. fyzické napádanie tohto poškodeného zo strany obžalovaného nepochybne prestalo. Zo záznamu je ďalej vidieť, že následne začala ústna komunikácia medzi poškodeným G. a obžalovaným, počas ktorej komunikácie obžalovaný udrel otvorenou dlaňou poškodeného G. do ramena ľavej ruky. Na toto udretie zo strany obžalovaného tento poškodený ihneď prudko zaútočil päťou smerom na tvár obžalovaného, ktorý útok obžalovaný vykryl a následne zaútočil na tvár poškodeného, ako sa to uvádza v skutkovej vete obžaloby. Z obsahu uvedeného teda vyplýva, že v prípade poškodeného G. obžalovaný po ukľudnení predchádzajúceho incidentu neoprávnene zasiahol do osobnostných práv tohto poškodeného, na čo tento poškodený bezprostredne reagoval prudkým útokom päťou na tvár obžalovaného.

Z uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že nielen konanie samotného obžalovaného bolo príčinou spáchania trestnej činnosti, ale na tom, že došlo k žalovanému činu majú nie nevýznamný podiel aj poškodení. Táto skutočnosť znamená, že závažnosť samotnej trestnej činnosti obžalovaného v prejednávacom prípade sa nevymyká okolnostiam, zákonodarcom bežne predpokladaným v skutkových podstatách trestných činov, zo spáchania ktorých bol obžalovaný uznaný vinným. Závažnosť činu obžalovaného zvyšuje zistenie sklonov obžalovaného reagovať neprimeraným spôsobom v konfliktných situáciách, ktoré zvýšenie závažnosti však aj s prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti prípadu a zistené poľahčujúce okolnosti neodôvodňuje v danom prípade nevyhnutnosť aplikácie maximálnej dĺžky skúšobnej doby podmienenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 51 ods. 2 Tr. zák.

Podľa názoru odvolacieho súdu uloženie zákazu vstupu do zariadení určených na konzumáciu alkoholických nápojov z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Z okresným súdom správne zisteného skutkového stavu vyplýva, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti nie v dôsledku požívania alkoholických nápojov v zariadeniach určených na ich konzumáciu, ale preto, že má sklony neprimeraným spôsobom reagovať na konfliktné situácie (v danom prípade neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv bez toho, aby svojim konaním zadal akúkoľvek príčinu k takémuto neoprávnenému zásahu). Preto podľa názoru odvolacieho súdu v rámci ukladania trestu je nutné zamerať pôsobenie trestu na túto osobnostnú stránku obžalovaného, čo u obžalovaného nemôže spĺňať okresným súdom uložený zákaz vstupu obžalovaného do zariadení určených na konzumáciu alkoholických nápojov po dobu podmienenečného odkladu výkonu trestu, teda po dobu 5 rokov.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je nutné zrušiť vo výrokoch o treste pre chybu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodnúť o uložení primeraného trestu. Preto bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.